

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

57. Quidam, relictis Ordinibus minoribus, Subdiaconatum recepit,
quæritur, an suspensionem incurrerit, & inhabilitatem ad alios
suscipiendos, & irregularitatem, si ministret in Ordine suscpeto? Ex ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

3. Notandum est etiam hic obiter contra Venerum in Exam. Episc. lib. 1. cap. 18. n. 13. Majolum de Irreg. lib. 4. cap. 11. num. 1. Menochium cas. 564. de arbit. n. 8. & alios, quod Ordines minores cum Subdiaconatu poterit Episcopus simul conferre, ubi vigeret de hoc consuetudo ante Concil. Trid. Ita Villalobos tom. 1. tract. 11. diff. 12. an. 3. Hieron. Rodriguez in compen. qq. reg. ref. 106. n. 21. Alzedus in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. n. 24. Gutierrez in qq. Can. lib. 1. cap. 26. n. 31. & 32. Valasc. in allegat. 4. num. 2. & alii.

RESOL. LVII.

Quidam relictis Ordinibus minoribus Subdiaconatu recepit, quaritur, an suspensionem incurrit, & inhabilitatem ad alios suscipiendos, & irregularitatem, si ministrat in Ordine suscepto? Ex p. 5. tr. 10. Ref. 47.

§. 1. Videtur respondendum quoddam sic, ut ego alibi probavi; nam penas impositas illis, qui ordinantur per saltum, dicunt Doctores, esse suspensionem ad non exercendum Ordinem susceptum, & inhabilitatem ad alios suscipiendos, & irregularitatem, si ministrant in Ordine suscepto: ergo talis in prædictas penas incurritur dicendum est.

2. Sed contrarium probabiliter sustineri potest. Favet huic dicto Navarrus consil. 18. de sentent. excom. a. num. 11. usque ad 15. ubi ait, quod recipiens Ordines minores existens excommunicatus, non incurrit irregularitatem ad alios recipiendos. Quod probat primo, quia iura loquuntur de male promotis, quæ ibi citat, loquuntur solum de male promotis ad Ordines sacros, non verò de male promotis ad Ordines minores. Secundo, quia minus peccant isti, quam illi. Tertiò, quia iuxta opinionem multorum satis probabilem, quos ibi citat, Ordines minores non sunt sacramenta, sed sacramentalia, & proinde non est eadem ratio puniendi promotos per saltum in Ordinibus minoribus, ac in majoribus. Quarto, quia Bulla Pii II. puniens ordinatos ante legitimam ætatem, vel extra tempora, vel sine licentia dimissoris, non punit sic ordinatos in minoribus, sed in majoribus Ordinibus. Quod ipsum ego colligo ex duobus textibus loquentibus de promotis per saltum. Primus est in cap. sollicitudo, dist. 5. 2. qui solum loquitur de illo, qui suscepit Ordinem Diaconi & Presbyteri, omisso Ordine Subdiaconi. Secundus textus est in cap. unico, de Clerico promotus per saltum, qui solum loquitur de Subdiacono, qui omisso Ordine Diaconi recepit Ordinem Sacerdotis, & nullus ex his loquitur de saltu in Ordinibus minoribus; unde videtur, quod accipere majores, omisso minoribus, non sit propriè ordinari per saltum, maxime quia penas sunt restringendæ, idque præcipue quando militat diversa ratio, ut hic militat, juxta Navarrum, quia scilicet Ordines minores non sunt sacramenta, & circa illorum omissionem committitur minus peccatum. Semper tamen dico hunc peccasse gravissimè, & teneri ad suscipiendos Ordines minores. Hæc Pottel in respons. part. 3. cas. 41. quest. 2. num. 3.

RESOL. LVIII.

An Ordinatus per saltum incurrat ipso facto suspensionem? Et quomodo promotus per saltum sit impediens ad suscipiendos Ordines suscipiendos, an hoc impedimentum sit irregularitas, & si irregularitas sit, an illam Confessarius approbatus possit per Bullam dispensare? Et an cum promotus per saltum possit Episcopus dispensare, ut præmissum Ordinem suscipiat, & in Ordine ministrare?

Tom. V.

le suscepto ministrare, & ad superiores ascendere? Et an Episcopus possit dispensare etiam post administrationem in male suscepto Ordine, si administratio fuit ex ignorantia? Et tandem quaritur, an hæc suspensio tolli possit per Bullam Cruciatam? Ex part. 5. tract. 10. Ref. 47.

§. 1. Esse talem suspensum ipso jure ab Ordinis suscepti administratione, tradit Hostiensis & Panormitanus in cap. un. de Cler. per saltum promotus. Cornejo in 3. part. tract. 5. de suspens. disp. 4. cas. 4. Navarrus cap. 27. n. 242. ver. sexto. Martinus de Ledesma 2. 4. quest. 26. art. 2. de irregul. pag. 366. Sotus in 4. distinct. 25. quest. 1. art. 4. post conclus. 4. §. Tertius. Sebast. Medices part. 2. tit. 9. quest. 35. ver. 7. Vivald. de suspens. num. 48. Summa Corona tract. de irregularit. num. 19. ver. Tertio. Philarchus de offic. Sacerd. lib. 4. c. 12. n. 5. Zerola in praxi Episcop. part. 1. ver. dimissoria §. 3. & 4. Majolus lib. 4. c. 12. num. 1. Sayrus in thesaur. lib. 7. c. 10. num. 39. Henriquez lib. 6. de irregul. cap. 13. n. 5. & lib. 14. c. 6. num. 3. Toletus lib. 1. summe cap. 50. num. 17. Valentia tom. 4. disp. 7. quest. 19. punct. 3. §. 5. Suarez de cens. disp. 31. sect. 1. dub. 2. concl. 2. Probatur hæc opinio ex cap. sollicitudo, dist. 5. 2. ex cap. un. ubi supra, & ex Concilio Trident. sess. 23. cap. 14. de reformat.

2. Non desinam tamen hic adnotare cum Acugna in Decreto Gratiani, part. 1. distinct. 5. 1. c. 1. num. 9. contrariam sententiam esse probabilem, scilicet talem non esse ipso jure suspensum ab Ordine male sumpto, sed suspendendum; tenent hic Archidiaconus Geminianus Prapoli. & Turrecrem. Innocent. in cap. si celebrat. de Cleric. excommunic. ministr. Angel. ver. Irregularitas, num. 36. Tabiena ver. Irregularitas §. 4. 2. concl. 5. Armilla ver. Irregularitas num. 68. Fundatur, quia ex nullo textu talis suspensio ipso jure colligitur ut bene expendit Suarez d. disp. 31. sect. 1. n. 4. licet ipse affirmativam sententiam teneat.

3. Notandum secundo, quod licet promotus per saltum sit impeditus ad superiores Ordines suscipiendos, hoc impedimentum non est irregularitas. Ita ego * alibi, & expressè Avila de cens. part. 7. disputat. 9. sect. 1. dub. 2. concl. 1. & si irregularitas esset, illam secundum Ludovicum à San Juan in sum. de Sacrament. Ordin. q. 2. art. 5. dub. 1. diff. 6. concl. 3. posset Confessarius approbatus per Cruciatam dispensare.

4. Notandum tertio contra Zerolam in praxi part. 2. ver. Irregularitas, dub. 3. quod cum sic promotus per saltum potest Episcopus dispensare, ut prætermissum Ordinem suscipiat, & ut in Ordine male suscepto ministrare, & ad superiores ascendat, quamvis delictum sit publicum, dammodo talis in male suscepto Ordine, vel in prætermissum non ministraverit ante dispensationem: quia tunc jam sit irregularis. Et ita docet Majolus lib. 4. de irreg. cap. 12. n. 2. Navarrus in Mag. cap. 25. n. 71. Emanuel Rodriguez 2. p. summe cap. 17. num. 9. Sayrus lib. 5. cap. 14. num. 26. & 29. Henriquez lib. 14. cap. 6. num. 3. Suarez de cens. disputat. 31. sect. 1. numer. 51. Avila de cens. part. 7. disputat. 9. sect. 1. dub. 2. §. Sequitur Secundo. Fundamentum est, quia Tridentinum ita concessit cum hac limitatione Episcopis sess. 23. de reformat. cap. 14. Ampliat hanc doctrinam Navarrus, ut possit Episcopus dispensare etiam post administrationem in male suscepto, si administratio fuit ex ignorantia, cum quo sentit Toletus in sum. lib. 1. cap. 50. num. 17. citans pro se Panormitanum & gloss. hic & c. pastoralis, de Sacram. non iteran. Sed dicendum nunquam Episcopum dispensare posse, ubi talis fuit administratio, quæ irregularitatem induxerit, ita Doctores pro conclusione citati & specialiter Suarez num. 52. Tolet. ubi proxime num. 18. quamvis dicat probabile esse posse Episcopum cum administrante scienter in

R. 2 Ordine

* Alibi in tom. 4. tr. 3. Ref. 130. &c. & lege §. not. leg. hujus Ref.

Sup. hoc in tom. 4. tr. 3. Ref. 131. §. Idem, &c. & hoc lege Ref. not. 1. post seq.

Sup. hoc in Ref. seq. cum sum ad l. 3.

Sup. hoc in fra in Ref. 60. & lege §. not. 1. hujus not.